

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, 28 października 2022 r.

DIH-3.707.92.2022.JS

DECYZJA DIH-III / 131 /2022

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2022 r., poz. 2000), art. 1 ust. 3 oraz art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r., poz. 1706), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie odwołania od decyzji Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 20 czerwca 2022 r., na mocy której na przedsiębiorcę X&T sp. z o.o. z siedzibą w Brzegu, nałożono karę pieniężną w wysokości 2 000 zł (słownie: dwa tysiące złotych) z tytułu udostępniania na rynku produktów kosmetycznych bez spełniania wymogów w zakresie oznakowania, o których mowa w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1223/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. dotyczącego produktów kosmetycznych (Dz. Urz. UE L Nr 342, str. 59 z późn. zm.), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów **utrzymuje ww. decyzję w mocy.**

Uzasadnienie

W dniach od 28 stycznia do 3 lutego 2022 r. inspektorzy reprezentujący Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, zwanego dalej: „Śląskim WIIH” lub „organem pierwszej instancji”, przeprowadzili kontrolę w sklepie wielobranżowym „W&F Supermarket – Market Chiński mieszczącym się przy ul. Warszawskiej 2/14 w Częstochowie, należącej do przedsiębiorcy X&T sp. z o.o. z siedzibą w Brzegu, zwanego dalej „stroną”, „kontrolowanym” lub „przedsiębiorcą”.

Zgodnie z art. 48 ust. 11 pkt 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz.U. z 2021 r. poz. 162 z późn. zm.) (zwanej dalej: „Prawem przedsiębiorców”), nie dokonano zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli, ponieważ kontrolę przeprowadzono m.in. na podstawie bezpośrednio stosowanych przepisów prawa Unii Europejskiej.

W ramach postępowania kontrolnego inspektorzy sprawdzali prawidłowość oznakowania kosmetyków znajdujących się w ofercie przedsiębiorcy, m.in. w oparciu o przepisy:

- rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1223/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. dotyczącego produktów kosmetycznych (Dz. Urz. UE L Nr 342, str. 59 ze zm.), zwane dalej: „rozporządzeniem dotyczącym produktów kosmetycznych” lub „rozporządzeniem 1223/2009”,
- ustawy z dnia 4 października 2018 r. o produktach kosmetycznych (Dz.U. z 2018 r. poz. 2227), dalej: „ustawą o produktach kosmetycznych”.

Kontrolą w powyższym zakresie objęto 5 partii produktów kosmetycznych kwestionując wszystkie partie, tj.:

- 1) róż w kamieniu „Mi Si Ni Double color blusch”, w ilości 5 szt., w cenie 5,00 zł/szt., z uwagi na brak:
  - imienia i nazwiska lub zarejestrowanej firmy oraz adresu osoby odpowiedzialnej, co narusza art. 19 ust. 1 lit. a rozporządzenia 1223/2009,
  - nominalnej zawartości kosmetyku w momencie pakowania, co narusza art. 19 ust. 1 lit. b rozporządzenia nr 1223/2009,
  - daty minimalnej trwałości albo informacji o okresie, w jakim po otwarciu pojemnika, produkt jest bezpieczny i może być stosowany bez szkody dla konsumenta, co narusza art. 19 ust. 1 lit. c rozporządzenia nr 1223/2009,
  - numeru partii produktu lub oznaczenia pozwalające na identyfikację produktu kosmetycznego, co narusza art. 19 ust. 1 lit. e rozporządzenia nr 1223/2009,
  - wykazu składników, co narusza art. 19 ust. 1 lit. g rozporządzenia nr 1223/2009;
- 2) lakier do paznokci hybrydowy „DLB gel polish H6” kjmn Kallos Volumizing Shampoo”, EAN 6916122510545, w ilości 2 szt., w cenie 13,00 zł/ szt., z uwagi na brak:
  - imienia i nazwiska lub zarejestrowanej firmy oraz adresu osoby odpowiedzialnej, co narusza art. 19 ust. 1 lit. a rozporządzenia 1223/2009,
  - podania numeru partii produktu lub oznaczeń pozwalających na identyfikację produktu kosmetycznego, co narusza art. 19 ust. 1 lit. e rozporządzenie nr 1223/2009,
  - brak wykazu składników, co narusza art. 19 ust. 1 lit. g rozporządzenia nr 1223/2009;
- 3) puder w kamieniu z naturalnym jedwabiem XXL Margaret Cosmetics, nr partii: 0821, EAN 5907439116478, w ilości 8 szt., w cenie 7,00 zł/ szt., z uwagi na:
  - brak imienia i nazwiska lub zarejestrowanej firmy oraz adresu osoby odpowiedzialnej, co narusza art. 19 ust. 1 lit. a rozporządzenia 1223/2009,

- podanie w wykazie składników nazwy składnika „ethylhexyl stearate” jako „ethylheksyl stearate”, to jest niezgodnej ze słownikiem wspólnych nazw składników, co narusza art. 19 ust. 6 rozporządzenia nr 1223/2009,
  - oświadczenie, że produkt zawiera naturalny jedwab, podczas gdy w wykazie składników brak jedwabiu (serica), co narusza art. 20 ust. 1 rozporządzenia;
- 4) puder w kamieniu B&B Margaret Cosmetics, nr partii: 0621, EAN 5907439116423, w ilości 10 szt., w cenie 6,00 zł/ szt., z uwagi na:
- brak imienia i nazwiska lub zarejestrowanej firmy oraz adresu osoby odpowiedzialnej, co narusza art. 19 ust. 1 lit. a rozporządzenia 1223/2009,
  - podanie w wykazie składników nazwy składnika „ethylhexyl stearate” jako „ethylheksyl stearate”, to jest niezgodnej ze słownikiem wspólnych nazw składników, co narusza art. 19 ust. 6 rozporządzenia nr 1223/2009;
- 5) puder w kulkach Silk Pearl Margaret Cosmetics, nr partii: 0521, EAN 5907439116490, w ilości 9 szt., w cenie 13,99 zł/ szt., z uwagi na:
- brak imienia i nazwiska lub zarejestrowanej firmy oraz adresu osoby odpowiedzialnej, co narusza art. 19 ust. 1 lit. a rozporządzenia nr 1223/2009,
  - podanie w wykazie składników, w przypadku 4 składników wymienionych w protokole kontroli, ich nazw niezgodnych ze słownikiem wspólnych nazw składników, co narusza art. 19 ust. 6 rozporządzenia nr 1223/2009.

Powyższe ustalenia udokumentowano w Protokole kontroli z 3 lutego 2022 r. (nr akt kontroli: DC.8361.14.2022).

Zawiadomieniem z 25 maja 2022 r. organ pierwszej instancji poinformował przedsiębiorcę o wszczęciu wobec niego postępowania administracyjnego w przedmiocie nałożenia kary pieniężnej określonej w art. 36 ust. 1 oraz art. 37 ustawy o produktach kosmetycznych. Jednocześnie pouczył stronę o uprawnieniach wynikających z art. 10 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2022 r., poz. 2000), zwanej dalej „Kpa”.

W dniu 20 czerwca 2022 r. Śląski WIIH wydał decyzję, na mocy której na podstawie art. 36 ust. 1 oraz art. 37 w zw. z art. 46 ust. 1 pkt 2 ustawy o produktach kosmetycznych, na przedsiębiorcę X&T sp. z o.o. z siedzibą w Brzegu, nałożył karę pieniężną w wysokości 2 000 zł (słownie: dwa tysiące złotych) z tytułu udostępniania na rynku produktów kosmetycznych bez spełniania wymogów w zakresie oznakowania, o których mowa w art. 19 ust. 1, art. 19 ust. 6 oraz art. 20 ust. 1 rozporządzenia 1223/2009. Decyzja została odebrana 23 czerwca 2022 r.

W dniu 5 lipca 2022 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (zwany dalej: „Prezesem UOKiK” albo „organem drugiej instancji”) otrzymał za pośrednictwem Śląskiego WIIH odwołanie od ww. decyzji wniesione wyłącznie w formie elektronicznej. Po dwukrotnym wezwaniu w dniu 30 sierpnia strona przekazała odwołanie spełniające wymogi Kpa prosząc o zmianę decyzji z uwagi na niskie obroty w handlu.

Pismem z dnia 31 sierpnia 2022 r. Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania o toczącym się postępowaniu odwoławczym i pouczył o możliwości wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Stosownie do art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, w sprawach związanych z wykonywaniem zadań i kompetencji Inspekcji, organem właściwym jest wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej. Prezes UOKiK jest organem wyższego stopnia i w związku z powyższym, w ramach nadzoru, jest uprawniony do przeprowadzenia niniejszego postępowania.

Przepisy rozporządzenia 1223/2009 w art. 6 wskazują, że dystrybutorzy w ramach swojej działalności podczas udostępniania produktu kosmetycznego na rynku działają z należytą starannością w odniesieniu do obowiązujących wymogów. Zgodnie z art. 6 ust. 2 rozporządzenia 1223/2009, przed udostępnieniem produktu kosmetycznego na rynku dystrybutorzy sprawdzają, czy:

- podane są informacje dotyczące oznakowania określone w art. 19 ust. 1 lit. a), e) i g) oraz w art. 19 ust. 3 i 4;
- spełnione są wymogi językowe określone w art. 19 ust. 5;
- nie upłynęła data minimalnej trwałości, o ile ma ona zastosowanie na mocy art. 19 ust. 1 (lit. c).

Ponadto zgodnie art. 6 ust. 3, jeżeli dystrybutorzy uznają lub mają powody sądzić, że:

- dany produkt kosmetyczny nie jest zgodny z wymogami przewidzianymi w niniejszym rozporządzeniu, nie udostępniają produktu na rynku, dopóki nie zostanie on dostosowany do obowiązujących wymogów;

- produkt kosmetyczny, który udostępnił na rynku, nie jest zgodny z niniejszym rozporządzeniem, zapewniają przyjęcie środków naprawczych niezbędnych do dostosowania tego produktu, wycofania go z rynku lub wycofania od użytkowników końcowych, w razie potrzeby.

W myśl art. 2 ust. 1 lit. e i g ww. rozporządzenia „dystrybutor” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną w łańcuchu dostaw, niebędącą producentem ani importerem, która udostępnia produkt kosmetyczny na rynku Wspólnoty, natomiast „udostępnianie na rynku” oznacza każde odpłatne lub nieodpłatne dostarczanie produktu kosmetycznego na rynek Wspólnoty do celów dystrybucji, konsumpcji lub stosowania, w ramach działalności handlowej.

Zgodnie z art. 19 ust. 1 rozporządzenia 1223/2009, na rynku udostępniane są wyłącznie produkty kosmetyczne, na których pojemnikach i opakowaniach zewnętrznych znajdują się nieusuwalne, łatwe do odczytania i widoczne informacje, tj:

- imię i nazwisko lub zarejestrowana firma oraz adres osoby odpowiedzialnej
- nominalna zawartość w momencie pakowania, wyrażona w jednostkach masy lub objętości
- data minimalnej trwałości, tj.: data, do której dany produkt kosmetyczny, przechowywany w odpowiednich warunkach, zachowuje w pełni swoje pierwotne właściwości,
- szczególne środki ostrożności, których należy przestrzegać podczas stosowania
- numer partii produktu lub oznaczenia pozwalające na identyfikację produktu kosmetycznego
- funkcja produktu kosmetycznego
- wykaz składników poprzedzony określeniem „ingredients”.

Ponadto według art. 19 ust. 2 jeżeli ze względów praktycznych nie jest możliwe zamieszczenie informacji wymienionych w ust. 1 lit. d) i g) w opisany sposób, stosuje się następujące zasady:

- informacje umieszcza się na załączonej lub doczepionej ulotce, etykiecie, taśmie, metce lub karcie;
- jeżeli jest to możliwe ze względów praktycznych, odniesienie do wspomnianych informacji podaje się w postaci informacji skróconej lub symbolu podanego w załączniku VII pkt 1. W wypadku informacji, o których mowa w ust. 1 lit. d), symbol ten musi być umieszczony na pojemniku lub opakowaniu zewnętrznym, a w wypadku informacji, o których mowa ust. 1 lit. g), na opakowaniu zewnętrznym.

W świetle art. 36 ust. 1 ustawy o produktach kosmetycznych, kto wprowadza do obrotu lub udostępnia na rynku produkt kosmetyczny bez spełnienia wymogów w zakresie oznakowania, o których mowa w art. 19 ust. 1-3, 5 i 6 rozporządzenia 1223/2009, podlega karze pieniężnej w wysokości do 70 000 zł. Tej samej karze podlega, kto wprowadza do obrotu lub udostępnia na rynku produkt kosmetyczny bez spełnienia wymogów określonych w art. 4 ustawy o produktach kosmetycznych.

Zgodnie z art. 37 ustawy o produktach kosmetycznych, kto udostępnia na rynku produkt kosmetyczny bez spełnienia wymogów związanych z oświadczeniami o produkcie, o których mowa w art. 20 ust. 1 lub 3 rozporządzenia 1223/2009, podlega karze pieniężnej w wysokości do 20 000 zł.

Przepis art. 46 ust. 1 pkt 2 ustawy o produktach kosmetycznych nakazuje zatem wojewódzkiemu inspektorowi Inspekcji Handlowej wymierzyć karę pieniężną podmiotowi, który nie wykonuje obowiązku określonego w przepisach art. 36 oraz 37 tej ustawy, choćby naruszenie prawa miało charakter jednostkowy, a w trakcie kontroli przystąpiono do wykonywania zaleceń inspektorów i na dzień wszczęcia postępowania wszystkie nieprawidłowości były wyeliminowane.

W złożonym odwołaniu strona wniosła o zmianę decyzji z uwagi na niskie obroty w handlu.

Odnosząc się do powyższego Prezes UOKiK wskazuje, że po analizie całokształtu materiału dowodowego organ nie ma wątpliwości, że przedsiębiorca nie wywiązał się z nałożonych na niego obowiązków, co w konsekwencji spowodowało, że na rynku udostępnianych było przez niego 5 partii produktów kosmetycznych oznakowanych niezgodnie z rozporządzeniem 1223/2009. Sam przedsiębiorca, nie kwestionuje w odwołaniu ustaleń faktycznych a jedynie prosi o zmianę decyzji z uwagi na niskie obroty w handlu.

Prezes UOKiK wskazuje, że obowiązkiem dystrybutorów jest działanie z należytą starannością w odniesieniu do obowiązujących wymogów, w związku z czym przed udostępnieniem produktu kosmetycznego na rynku konieczne jest sprawdzenie opakowania i zweryfikowanie, czy na etykietach znajdują się wymagane informacje. Kontrolowany jako profesjonalista ma obowiązek znajomości i stosowania powszechnie obowiązującego prawa w zakresie prowadzonej przez niego działalności. W ocenie organu drugiej instancji strona nie działała z należytą starannością. Gdyby przedsiębiorca jeszcze przed udostępnieniem wyrobów do sprzedaży dokonał oceny zgodności oznakowania kosmetyku z wymaganiami, tj. podjął odpowiednie działania zgodnie z art. 6 ust. 2 rozporządzenia 1223/2009, Inspekcja Handlowa nie stwierdziłaby naruszenia przepisów prawa w toku podejmowanych działań kontrolnych.

Z protokołu kontroli jednoznacznie wynika, że naruszenie prawa, polegało na udostępnianiu na rynku 5 partii produktów kosmetycznych oznakowanych niezgodnie z wymaganiami art. 19 rozporządzenia 1223/2009. W związku z powyższym Śląski WIIH wymierzył

przedsiębiorcy X&T sp. z o.o. z siedzibą w Brzegu karę pieniężną na podstawie art. 36 ust. 1 oraz art. 37 ustawy o produktach kosmetycznych, w wysokości 2 000 zł (słownie: dwa tysiące złotych).

Organ drugiej instancji wskazuje, że przepisy ustawy o produktach kosmetycznych stanowią, iż wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej nakłada, za brak właściwego oznakowania karę pieniężną w wysokości do 70 000 zł (art. 36 ust. 1) i do 20 000 (art. 37). Wymierzając sankcję w tym zakresie posługuje się przy tym swobodnym uznaniem w granicach określonych prawem kryteriów. Śląski WIIH, po dokonaniu oceny stwierdzonych nieprawidłowości ustalił wysokość kary pieniężnej w dolnej granicy przewidzianej prawem. Biorąc więc pod uwagę maksymalny pułap sankcji, jaką mógł zastosować organ pierwszej instancji, kara w wysokości 2000 zł jest, w ocenie Prezesa UOKiK, odpowiednią i zastosowaną prawidłowo, z uwzględnieniem ustawowych kryteriów nałożenia sankcji.

Prezes UOKiK podkreśla, że cechą charakterystyczną sankcji administracyjnej, a taką właśnie jest kara pieniężna nakładana na podstawie przepisów ustawy o produktach kosmetycznych, jest jej automatyczne stosowanie wobec podmiotu ponoszącego przypisaną mu obiektywną odpowiedzialność za naruszenie ciążących na nim obowiązków. Samo zaś stwierdzenie – udowodnienie faktu udostępniania produktów kosmetyczny po upływie daty minimalnej trwałości jest wystarczającą przesłanką do nałożenia kary pieniężnej. Nie ma przy tym znaczenia czy niedopełnienie obowiązku nastąpiło z winy (umyślnej czy nieumyślnej) danego podmiotu, czy też nie. Dodatkowo wskazać należy, że ustawa nie przewiduje możliwości badania przez organ Inspekcji Handlowej istnienia winy (problemy zdrowotne, duża liczba oferowanych produktów), bądź jej braku po stronie podmiotu, u którego ujawniono nieprawidłowości. Zatem samo stwierdzenie w wyniku kontroli, że określony podmiot nie zrealizował ciążącego na nim obowiązku ustawowego powoduje konieczność nałożenia kary pieniężnej, która jest karą administracyjną.

Skuteczność kary przejawia się w możliwości jej nałożenia i wyegzekwowania. Żeby kara była odstrasżająca, jej wysokość powinna być dotkliwa dla przedsiębiorcy. Kara nałożona na podmiot musi także spełniać funkcję prewencyjną oraz dyscyplinująco-represyjną, tj. być ostrzeżeniem dla przedsiębiorcy, mającym na celu niedopuszczenie do powstania nieprawidłowości w przyszłości. Wymierzona kara powinna być przy tym proporcjonalna, to jest właściwa do osiągnięcia zakładanego celu, jakim jest zapewnienie, aby w obrocie dostępne były tylko towary opatrzone odpowiednimi informacjami, o których mowa w art. 19 rozporządzenia 1223/2009 dotyczącego produktów kosmetycznych.

Organ drugiej instancji nie ma wątpliwości, co do stwierdzonego stanu faktycznego, nie kwestionuje jego również przedsiębiorca. Ustalenia kontroli wprost wskazują, na czym polegało naruszenie prawa przez kontrolowanego, dlatego Prezes UOKiK nie widzi podstaw do zmiany decyzji Śląskiego WIIH.

Prezes UOKiK, po przeanalizowaniu sprawy, podobnie jak organ pierwszej instancji nie widzi podstaw do odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 189f § 1pkt 1 Kpa. Okoliczności i waga naruszenia prawa nie budzą wątpliwości, co do istnienia przesłanek faktycznych uzasadniających nałożenie kary pieniężnej. Strona udostępniała na rynku produkty kosmetyczne bez wymaganego oznakowania, niedopełniając obowiązków nałożonych na nią przepisami rozporządzenia 1223/2009, w związku z czym nie można uznać, że waga naruszenia prawa była znikoma, a tym samym przesłanka pierwsza nie została spełniona. Obowiązkiem dystrybutora przed udostępnieniem produktu kosmetycznego na rynku, jest sprawdzenie czy podane zostały informacje ww. rozporządzenia, czego kontrolowany nie uczynił, a konsekwencją czego są stwierdzone nieprawidłowości.

Za spełnioną można uznać natomiast przesłankę dotyczącą zaprzestania naruszenia, gdyż strona dopiero w wyniku ustaleń kontroli podjęła dobrowolne działania mające na celu usunięcie stwierdzonych nieprawidłowości. Przesłanki te, jednak muszą być spełnione łącznie.

Nie została spełniona również przesłanka z pkt 2 art. 189f § 1, ponieważ nie była wydana przez inny uprawniony organ administracji publicznej prawomocna decyzja nakładająca na stronę za to samo zachowanie karę pieniężną, jak również strona nie została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, czy też prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe, a kara ta spełniałaby cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Ponadto Prezes UOKiK wskazuje, że organ pierwszej instancji wymierzając karę pieniężną właściwie zmiarkował jej wysokość uwzględniając przesłanki wymiaru kary określone w art. 189d Kpa, takie jak: waga i okoliczności naruszenia prawa, częstotliwość niedopełniania obowiązków w przeszłości, uprzednie ukaranie za to samo zachowanie, stopień przyczynienia się strony do powstania naruszenia prawa, a także działania podjęte przez stronę dobrowolnie w celu uniknięcia skutków naruszenia prawa.

Jednocześnie odnosząc się do wskazanej w odwołaniu gorszej sytuacji finansowej strony, Prezes UOKiK informuje, że zgodnie z art. 189k Kpa § 1 organ administracji publicznej, który nałożył administracyjną karę pieniężną tj. Śląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, na wniosek strony, w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem publicznym lub ważnym interesem strony, może udzielić ulg w wykonaniu administracyjnej kary pieniężnej przez:

- 1) odroczenie terminu wykonania administracyjnej kary pieniężnej lub rozłożenie jej na raty;
- 2) odroczenie terminu wykonania zaległej administracyjnej kary pieniężnej lub rozłożenie jej na raty;

- 3) umorzenie administracyjnej kary pieniężnej w całości lub części;
- 4) umorzenie odsetek za zwłokę w całości lub części.

Niniejsze uprawnienie przysługuje stronie po tym, jak decyzja w niniejszej sprawie stanie się ostateczna.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 Kpa organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje zaskarżoną decyzję w mocy. Należy przy tym podkreślić, że utrzymanie w mocy zaskarżonej decyzji jest konsekwencją dokonania przez organ drugiej instancji oceny, że decyzja organu pierwszej instancji była prawidłowa i co do istoty sprawy identyczna, jak decyzja podjęta przez organ drugiej instancji. Prezes UOKiK przychylił się tym samym do ustaleń poczynionych w toku postępowania przez organ pierwszej instancji oraz uznał, iż Śląski WIIH zasadnie nałożył na przedsiębiorcę X&T sp. z o.o. z siedzibą w Brzegu, karę pieniężną w łącznej wysokości 2 000 zł (słownie: dwa tysiące złotych) za udostępnienie na rynku 5 partii produktów kosmetycznych oznakowanych niezgodnie z rozporządzeniem 1223/2009.

W związku z powyższym karę administracyjną należy wpłacić na rachunek wskazany w decyzji Śląskiego WIIH w terminie 14 dni od dnia, kiedy decyzja o nałożeniu kary stała się ostateczna.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu Ochrony i Konkurencji i Konsumentów orzekł jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie:

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
  - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
  - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
  - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
  - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł

3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.
4. Do należności pieniężnych w postaci kar pieniężnych stosuje się przepisy Działu IV A Administracyjne kary pieniężne ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2022 r. poz. 2000).

z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej